

هرجایی که متغیر ها وجود داشته باشند، نیاز به ابزاری داریم تا بتوانیم با آنها کار کنیم و عمل های مختلفی را برای تغییر دادن و کنترل آنها انجام بدهیم. به این ابزار ها Operator یا عملگر گفته میشود. در زبان برنامه نویسی جاوا هم متغیر های مختلفی وجود دارند که در جلسه های قبلی دوره آموزشی جاوا با آنها آشنا شدیم. در این جلسه میخواهیم درباره عملگر های جاوا صحبت کنیم. برای یادگیری عملگر های جاوا با **برنامه چی** همراه باشید.

در این جلسه چه چیزهایی یاد میگیرید؟

دسته بندی عملگر های جاوا

عملگر های ریاضی

عملگر های رابطه ای جاوا

عملگر های بیتی

عملگر های منطقی

عملگر های وظیفه ای

عملگر های متفرقه

*عملگر شرطی(?:)

*عملگر instanceof

اولویت عملگر های جاوا

مثال	توضیحات	عملگر
$C = A + B$ حاصل جمع $A + B$ را در C ذخیره میکند.	مقادیر دو طرف عملگر را با یکدیگر جمع میکند.	+ (جمع)
$C += A$ برابر است با معادله $C = C + A$	عملوند سمت راست را از عملوند سمت چپ کم میکند.	- (تفریق)
$C -= A$ برابر است با معادله $C = C - A$	مقادیر دو طرف عملگر را در یکدیگر ضرب میکند.	* (ضرب)
$C *= A$ برابر است با معادله $C = C * A$	مقدار سمت چپ عملگر را به مقدار سمت راست آن تقسیم میکند.	/ (تقسیم)
$C /= A$ برابر است با معادله $C = C / A$	مقدار سمت چپ عملگر را به مقدار سمت راست آن تقسیم میکند و باقیمانده را برمیگرداند.	% (باقیمانده)
$C \% = A$ برابر است با معادله $C = C \% A$	مقدار عملوند را 1 واحد افزایش میدهد.	++ (افزایش)
$C << = 2$ برابر است با معادله $C = C << 2$	مقدار عملوند را 1 واحد کاهش میدهد.	-- (کاهش)

عملگرهای رابطه ای جاوا

عملگرهای جاوا که از نوع رابطه ای میباشند، برای بررسی ارتباط یا رابطه ی میان متغیرها به کار میروند. رابطه بین دو متغیر میتواند مواردی مانند بزرگتر، کوچکتر، مساوی و ... بشوند. یعنی این operator بررسی میکنند که دو متغیر با یکدیگر چه رابطه ای دارند. عملگرهای رابطه ای معمولا در شرط ها استفاده میشوند و توسط آنها میتوانید جریان اجرای برنامه را کنترل کنید. هنگامی که رابطه ای که بین دو متغیر مینویسیم برقرار باشد، نتیجه آن مقدار true (درست) برگردانده میشود.

مثال	توضیحات	عملگر
$(A == B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که دو متغیر با یکدیگر مساوی هستند یا نه. اگر مساوی بودند مقدار true را برمیگرداند.	== (مساوی است با)
$(A != B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که دو متغیر با یکدیگر نامساوی هستند یا نه. اگر نامساوی بودند مقدار true را برمیگرداند.	!= (مساوی نیست با)
$(A > B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که متغیر سمت چپ از متغیر سمت راست بزرگتر است یا نه. اگر بزرگتر باشد مقدار true را برمیگرداند.	> (بزرگتر است از)
$(A < B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که متغیر سمت چپ از متغیر سمت راست کوچکتر است یا نه. اگر کوچکتر باشد مقدار true را برمیگرداند.	< (کوچکتر است از)
$(A >= B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که متغیر سمت چپ بزرگتر یا مساوی متغیر سمت راست میباشد یا نه. هرکدام از این دو شرط برقرار باشد، مقدار true را برمیگرداند.	>= (بزرگتر یا مساوی است با)
$(A <= B)$ مقدار true نمیدهد.	بررسی میکند که متغیر سمت چپ کوچکتر یا مساوی متغیر سمت راست میباشد یا نه. هرکدام از این دو شرط برقرار باشد، مقدار true را برمیگرداند.	<= (کوچکتر یا مساوی است با)

عملگر های بیتی

عملگر های جاوا دارای چندین عملگر بیتی نیز میباشند. این عملگر ها میتوانند روی انواع داده ای `byte` و `char`، `short`، `int`، `long`، `integer` اعمال بشوند. عملگر های بیتی روی بیت ها کار میکنند و عملیات خودشان را بیت به بیت انجام میدهند. ساختار بیت ها در مبنای دو نمایش داده میشوند. یعنی اگر بخواهیم یک عدد را نشان بدهیم، این عدد با یک سری 0 و 1 نشان داده میشود.

سپس این عملگر ها بیت به بیت جلو میروند و اعمالی که برای آنها تعریف کرده ایم را یک به یک انجام میدهند. مثلا کار هایی مثل `&` (AND) یا `|` (OR) را اینگونه انجام میدهند که یکی یکی روی صفر و یک ها پیشمایش میکند و `AND` و `OR` را اعمال میکند. سپس خروجی تولید میشود.

توضیح کوتاه درباره AND و OR:

در دنیای کامپیوتر ها همه چیز به صفر و یک ترجمه میشوند. صفر یعنی `false`، نادرست یا خاموش. یک هم به معنی `true`، درست و یا روشن میباشد. دو عملگر به نام های `And` و `Or` وجود دارند که اینگونه عمل میکنند: `And` هر وقت که هر دو طرف عملگر 1 باشند، مقدار یک را بر میگردداند. اگر هر کدام از طرف ها، یا هر دو آنها 0 بشوند، نتیجه صفر خواهد شد. عملگر `Or` هم وقتی یکی از دو طرف، یا هر دو آنها 1 باشند، نتیجه 1 را برمیگرداند. یعنی فقط در صورتی صفر میشود که هر دو طرف عملگر صفر باشند.

فرض کنید $a=60$ و $b=13$ باشد. همین متغیرها در زبان باینری (مبنای 2) به این صورت نمایش داده میشوند:

$a = 0011\ 1100$

$b = 0000\ 1101$

به عنوان مثال چندتا از عملگرهای بیتی به صورت زیر عمل میکند:

$a \& b = 0000\ 1100$

$a | b = 0011\ 1101$

$a \wedge b = 0011\ 0001$

$\sim a = 1100\ 0011$

جدول زیر عملگرهای بیتی را بصورت لیست به شما نشان میدهد. (فرض کنید A مقدار 60 و B مقدار 13 را نگه میدارد).

مثال	توضیحات	عملگر
$(A \& B)$ مقدار 12 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 0000 1100	عملگر AND بیتی مقدار یک بیت را در نتیجه کپی میکند، اگر آن مدار در هر دو عملگر 1 باشد. (فقط وقتی هر دو 1 باشند، مقدارش true میشود).	$\&$ (AND بیتی)
$(A B)$ مقدار 61 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 0011 1101	عملگر OR بیتی مقدار یک بیت را در نتیجه کپی میکند، اگر آن مدار در هر دو عملگر 1 باشد. (فقط وقتی هر دو 1 باشند، مقدارش true میشود).	$ $ (OR بیتی)
$(A \wedge B)$ مقدار 49 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 0011 0001	مقدارش true میشود فقط هنگامی که عملگرها شبیه هم نباشند.	\wedge (XOR بیتی)
$(\sim A)$ مقدار 61- را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 1100 0011	این عملگر را هر جا که استفاده کنید مقدار آن بیت را برعکس میکند.	\sim (نقیض بیتی)
$(A \ll 2)$ مقدار 240 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 1111 0000	شیفت به سمت چپ بیتی عملوند سمت چپ را به تعداد عددی که سمت راست نوشته ایم، به طرف چپ منتقل میکند.	\ll (شیفت به سمت چپ)
$(A \gg 2)$ مقدار 15 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 1111	شیفت به سمت راست بیتی عملوند سمت چپ را به تعداد عددی که سمت راست نوشته ایم، به طرف راست منتقل میکند.	\gg (شیفت به سمت راست)
$(A \ggg 2)$ مقدار 15 را برمیگرداند که اینگونه آن را نمایش میدهیم: 0000 1111	شیفت به سمت چپ بیتی عملوند سمت چپ را به تعداد عددی که سمت راست نوشته ایم، به طرف چپ منتقل میکند و بقیه جاها را با صفر پر میکند.	\ggg (شیفت به سمت چپ و پر کردن با صفر)

عملگر های منطقی

جدول زیر عملگر ها منطقی را به شما نشان میدهد. (فرض کنید A مقدار true و B مقدار false را درون خود نگه داری میکند).

عملگر	توضیحات	مثال
&& (AND منطقی)	عملگر AND منطقی اگر هر دو مقدار غیر صفر باشند، مقدار true برمیگرداند.	(A && B) مقدارش false است.
(OR منطقی)	عملگر OR منطقی اگر هر کدام از دو مقدار غیر صفر باشند، مقدار true برمیگرداند.	(A B) مقدارش true است.
! (NOT منطقی)	هرجا استفاده بشود مقدار منطقی را برعکس میکند.	(!A) مقدارش true است.

عملگر های وظیفه ای

عملگر های جاوا انواع مختلف عملگر های وظیفه ای را شامل میشوند. این مدل ها میتوانند وظیفه هایی را در کد ها به عهده بگیرند و انجام بدهند. عملگر های وظیفه ای معمولا از ترکیب دیگر Operator هایی که تا اینجا درباره آنها خواندیم به وجود می آیند. کاری که انجام میدهند هم به این صورت است که یکبار آن را جلوی یک متغیر مینویسیم و عملی که تعریف کرده ایم را روی همان متغیر انجام میدهد و دوباره مقدار به دست آمده را روی همان متغیر ذخیره میکند.

پس یعنی در اینجا دیگر به دو متغیر نیاز نداریم. به عنوان مثال اگر بنویسیم $a+=2$ ، این operator باعث میشود که متغیر a یکبار با 2 جمع بشود، بعد دوباره روی a ذخیره شود. یعنی این عملگر دقیقا اینکار را میکند: $a=a+2$

در جدول زیر میتوانید عملگر های وظیفه ای را ببینید.

مثال	توضیحات	عملگر
$C = A + B$ حاصل جمع $A + B$ را در C ذخیره میکند.	عملگر وظیفه ای ساده به نام انتساب. مقدار سمت راست را درون متغیر سمت چپ عملگر میریزد.	=
$C += A$ برابر است با معادله $C = C + A$	عملگر جمع و انتساب. عملوند راست را با عملوند چپ جمع میکند و مقدار را درون عملوند سمت چپ ذخیره میکند.	+=
$C -= A$ برابر است با معادله $C = C - A$	عملگر منها و انتساب. عملوند راست را از عملوند چپ کم میکند و مقدار را درون عملوند سمت چپ ذخیره میکند.	-=
$C *= A$ برابر است با معادله $C = C * A$	عملگر ضرب و انتساب. عملوند راست را در عملوند چپ ضرب میکند و مقدار را درون عملوند سمت چپ ذخیره میکند.	*=
$C /= A$ برابر است با معادله $C = C / A$	عملگر تقسیم و انتساب. عملوند راست را به عملوند چپ تقسیم میکند و نتیجه را درون عملوند سمت چپ ذخیره میکند.	/=
$C %= A$ برابر است با معادله $C = C \% A$	عملگر باقیمانده و انتساب. عملوند راست را به عملوند چپ تقسیم میکند و باقیمانده را درون عملوند سمت چپ ذخیره میکند.	%=
$C <= 2$ برابر است با معادله $C <= 2$	عملگر شیفت به سمت چپ و انتساب.	<<=
$C >= 2$ برابر است با معادله $C >= 2$	عملگر شیفت به سمت راست و انتساب.	>>=
$C \& 2$ برابر است با معادله $C = C \& 2$	عملگر AND بیتی و انتساب.	&=
$C \^ 2$ برابر است با معادله $C = C \^ 2$	عملگر OR بیتی و انتساب.	\^=
$C 2$ برابر است با معادله $C = C 2$	عملگر نقیض بیتی و انتساب.	=

عملگر های متفرقه

در زیر میتوانید دیگر عملگر های جاوا را ببینید که در این زبان پشتیبانی میشوند.

عملگر شرطی (?:)

عملگر شرطی همچنین با نام عملگر های سه گانه هم شناخته میشوند. این عملگر برای کار کردن به سه متغیر نیاز دارد و برای این به کار میرود که یک عبارت را ارزیابی کند که مقادیر Boolean یا همان true و false دارند. هدف این عملگر تصمیم گیری میباشد. یعنی با استفاده از شرایط میتوانید تصمیم بگیرید چه اعمالی انجام بشود و چه مقادیری در متغیر ها ریخته بشوند. این عملگر را بصورت زیر در زبان جاوا مینویسیم:

```
variable x = (expression) ? value if true : value if false
```

در ادامه یک مثال را میبینید.

مثال

```
public class Test {
    public static void main(String args[]) {
        int a, b;
        a = 10;
        b = (a == 1) ? 20: 30;

        System.out.println( "Value of b is : " + b );

        b = (a == 10) ? 20: 30;

        System.out.println( "Value of b is : " + b );
    }
}
```

خروجی این کدها باید مانند زیر باشد:

```
Value of b is : 30
```

```
Value of b is : 20
```

عملگر instanceof

این عملگر فقط برای متغیرهای object reference استفاده میشوند. این متغیر بررسی میکند که آیا یک شیء از یک نوع خاص میباشد یا نه؟ (مثلا از نوع کلاس یا از نوع اینترفیس). عملگر instanceof بصورت زیر نوشته میشود:

```
( Object reference variable ) instanceof ( class/interface type )
```

اگر شیء سمت چپ عملگر نوعی از کلاس یا اینترفیسی باشد که در سمت راست عملگر نوشته شده است، این عملگر یک عبارت true را برمیگرداند. یعنی اگر آبجکت سمت چپ عملگر از آبجکت سمت راست عملگر مرجع گرفته باشد، (یعنی یک رابطه IS-A داشته باشند)، مقدار این عملگر برابر true خواهد شد. در زیر یک مثال از کاربرد آن را مشاهده میکنید:


```
public class Test {  
    public static void main(String args[]) {  
        String name = "James";  
        // following will return true since name is type of String  
        boolean result = name instanceof String;  
        System.out.println( result );  
    }  
}
```

این کد ها نتیجه زیر را تولید خواهند کرد:

خروجی

```
true
```

اگر آبجکتی که در حال بررسی شدن میباشد، از لحاظ وظیفه سازگار با نوع سمت راست عملگر باشد، باز هم مقدار true را برمیگرداند. یک مثال دیگر را در زیر میتوانید ببینید.

```
class Vehicle {}  
public class Car extends Vehicle {  
    public static void main(String args[]) {  
        Vehicle a = new Car();  
        boolean result = a instanceof Car;  
        System.out.println( result );  
    }  
}
```

خروجی

```
true
```

اولویت عملگر های جاوا

اولویت ها در عملگر های جاوا، دسته بندی شرایط را در یک عبارت مشخص میکنند. این موضوع بر اینکه یک عبارت چگونه بررسی میشود تاثیر میگذارد. تعداد معینی از عملگر های جاوا اولویت بیشتری

نسبت به بقیه آنها دارند. برای مثال عملگر ضرب اولویت بیشتری نسبت به عملگر ضرب دارد. مثلا اگر عبارت $x = 7 + 3 * 2$ را داشته باشیم، مقدار x برابر 13 می باشد، نه 20. زیرا عملگر ضرب اولویت بیشتری نسبت به جمع دارد. بنابراین ابتدا ضرب دو عدد 3 و 2 انجام میشود و سپس حاصل آن، یعنی 6، با عدد 7 جمع میشود.

در جدول زیر عملگر های جاوا که اولویت بیشتری در زبان جاوا دارند بالاتر نشان داده شده اند. هرچه به سمت پایین جدول برویم اولویت ها کمتر خواهند شد. در یک عبارت، عملگر هایی که اولویت بیشتری داشته باشند، زودتر اجرا خواهند شد.

اولویت	عملگر	دسته بندی
چپ به راست	expression++ expression--	پسوند
راست به چپ	++expression --expression +expression -expression! ~	تک واحدی
چپ به راست	% / *	ضربی
چپ به راست	- +	افزودنی
چپ به راست	<<< << >> >>>	شیفت کننده
چپ به راست	=< => < >instanceof	رابطه ای
چپ به راست	== !=	تساوی
چپ به راست	&	AND بیتی
چپ به راست	^	OR بیتی
چپ به راست		XOR بیتی
چپ به راست	&&	AND منطقی
چپ به راست		OR منطقی
راست به چپ	?:	شرطی
راست به چپ	=<<< =<< =>> = =^ =% =/ =* =- =+ =	انتسابی

در جلسه بعد چه چیزی یاد میگیریم؟

در جلسه بعد درباره کنترل حلقه ها در زبان جاوا بحث خواهیم کرد. در قسمت بعدی انواع مختلفی از حلقه های جاوا معرفی میشوند و سپس با نحوه کار کردن با آنها و هدفشان در زبان جاوا آشنا میشویم.

جلسه بعد: حلقه ها در جاوا

جلسه قبل: تعیین کننده سطح دسترسی جاوا